

Bizalom — a bizalminak

A mostani időszak fontos eseménye a szakaszvezetők tisztújítása. Régi kipróbált aktivisták, tisztségviselők újraszervezése, s friss, fiatal erők megválasztása jár párbant egymással; mindkettő a megújulást, a mozgalmi izmosodást jelenti.

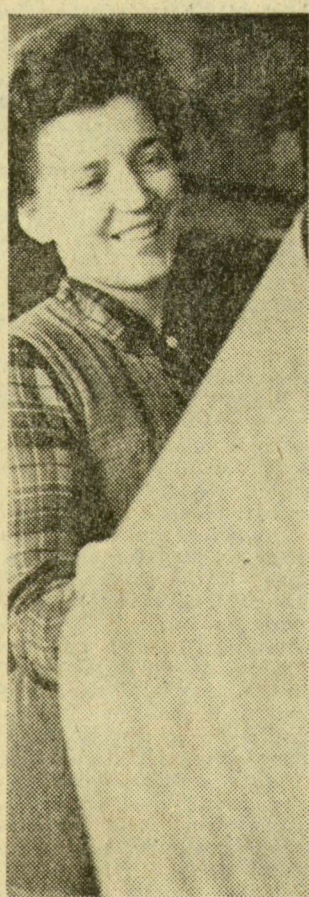
Az alapszervezetekben, a szakaszvezetési csoportokban kezdődött a választási pezsgés, akkor, amikor arról volt szó, ki érdemes a bizalmi tisztségek betöltésére. A Tisza Bútoripari Vállalat szegedi gyárában is megbeszéltek, vitatták a munkatársak; ki a legrátermettebb, kinek szavazzanak tovább két esztendőre bizalmat.

Két bizalmmal, mégpedig két asszonnyal — az újonnan megválasztott Laudisz Gyulánéval s Fodor Józsefnével, aki ismét bizalmat kapott — beszélgetünk. Elejükéről, munkájukról, új feladataikról.

Laudiszné szabódik, szerénykedik először, ő még csak most kezd, most tanulmányozza a tennivalókat. Van elég képviselni a szakaszvezetési bizottság, a gazdasági vezetés előtt a dolgozóitársakat, segíteni nevelésüket, intézni a segélyügyeket, üdülési kérelmeket. Felvilágosító tevékenység, versenyszervező munka, havi beszámoló — a mosolygós fiatalasszony a Törekvési brigád tagja mintha csak leckét mondana, mikor minderről beszélgetünk. S láthatólag drukkolt is, hogy sikerüljön a most soronlevő nagy vizsga: megfelelni a bizalminak. Szeretné jól betölteni szerepét, hisz nagy megtiszteltetésnek vette, hogy rászavaztak. Tudja, hogy ezennél nemcsak saját gondolja van, hanem ebben a nagy, több, mint 20 tagú „családban” is neki kell meghallgatni, továbbadni a véleményeket, kívánásokat, keresni a panaszok orvoslását.

— Az egyik legjobb dolgozó a furnéragasztó műhelyben. — Szorgalmas és nagyon szerény. — Szinte kislánykorától itt dolgozik velünk a gyárban. — Ha valaki, ő el tudja látni ezt a feladatot — így vélekednek az új, fiatal bizalmiról. Ez a jó vélemény pedig, úgy érzi, arra kötelez, hogy jól vizsgáljon érdekképviseletből.

Fodor Józsefné kék munkaköpenyes, fekete asszonyka, a felületkiszitóban dolgozik. De alig van olyan műhelye a gyárnak, ahol még nem munkálkodott és

Laudisz Gyuláné

Fodor Józsefné

ne tudna helyt állni ismét.

— Májusban lesz tíz esztendeje, hogy idejöttem.

— S most újra bizalmat szavaztak a bizalminak.

— Igen. Most már negyedszer. És ez nagyon jóleső érzés, úgy érzem, szeretnek, megbecsülnék.

Legfontosabb megérteni az embereket és elősegíteni egymás megértését — mondja az egyik fontos aranyzsabályt. Sok minderről szó esik a munkás hétköznapok során. A bizalmi olyannyira komolyan veszi az itteni nagy családot, hogy az üzemi gondokot túl az otthoniakról is tájékoztodik. Segít is, beavatkozott nem egy esetben s mindig megvolt a foganatja.

Kiállni a társakért — fontos tulajdonság ez is. A műhelyben dolgozik egy asszony, nem sok volt már neki hátra a nyugdíjig, amikor létszámfölkötinek nyilvánították. De hová mehett volna, hisz tavasszal már eléri a korhatárt? Férje nyugdíjas, lánya érettségi előtt, ismerte a szűkös otthoni körülményeket is Fodor Józsefné, s érezte, jó lelkiismerettel ezt nem lehet annyiban hagyni. Így jutott az igazgatóig az ügy,

s került pont a végére: maradt tavaszig a munkásnő, innen mehet nyugdíjba.

Így helyes, így emberséges. Ez csak egy példa a sokféle ügyből, gondból, amit a bizalmi hivatott figyelni, intézni. A kollektív szerződések előkészítése során is van jónéhány kérdés, ami foglalkoztatja. A munkaruha-juttatást például a gyár régi „alkotmányá” úgy rögzíti, hogy kétvétenként jár. Most az a kérdés, csökkentse-e másfél évre a kioldási időt, s ezt így tartja helyénvalónak a bizalmi is.

— Úgy hallom, egyemberként választották meg.

— Persze volt, aki valamit még kért mellé — emlékezik vissza. — Azt például, hogy ha valami lényegest meg tudunk, akár jót, akár rosszat az irodában, az SZB-n, azt mindjárt adjuk tudtukra. Szóval jobban tájékoztassuk a kollektívát.

Ebből is kitűnik, a bizalomért egyre többet várnak az emberek. De ez azt is jelenti, egyre szebb, fontosabb feladat bizalminak lenni a gyárban.

S. M.

ge van a tömegszervezetekben és tömegmozgalmakban dolgozó kommunistáknak. Ezt egyre több pártszervezetünk ismeri fel és fontos munkának ismeri el a tömegszervezeti munkát, bár még mindig vannak olyan pártszervezetek, ahol nagy rábeszélésre bíznak meg párttagokat tömegszervezeti vezető funkcióval. Ugyanakkor azt is tapasztaljuk, hogy nem minden párttag végez szívesen pártmunkát a tömegszervezetekben és tömegmozgalmakban, például ezt lehet tapasztalni a KISZ esetében is. Még nem ment át minden pártszervezetben a köztudatba, még nem alkalmazzák a gyakorlatban, hogy a tömegszervezetekben dolgozó párttagok felelősek az ott folyó munkáért. Ez azt is eredményezi, hogy bár ott vannak a párttagok a tömegszervezetekben, de nem mindenütt érződik a munkájuk eredménye. Az a véleményünk, hogy ezen a helyzeten változtatni kell és alkalmazni kell a szervezeti szabályzat ide vonatkozó pontjait.

A gyakorlatban sokszor előfordul, hogy a tömegszervezeti vezetők összekeverik, félreértelmezik a pártirányítást és a segítségadást. A pártirányításon nemegyszer csak gyakorlati segítségadást értenek és van olyan vélemény, hogy ahol ez nincs meg, illetve kevésbé van meg, ott nincs, vagy alig van pártirányítás. Ez az elvek és a valóság nagyfokú elferdítése és félreértelmezése.

Más oldalról pedig az is tapasztalható, hogy a pártszervezetek és pártszervek csak „tisztá” elvi irányításra korlátozzák a pártvezetést és a gyakorlati munkában kevés vagy semmi segítséget nem adnak a tömegszervezeteknek és tömegmozgalmaknak. Az a véleményünk, hogy ez is helytelen álláspont, hisz a párt vezetőszerepét a gyakorlati munkában kell elsősorban biztosítani ezen a területen is. Ugyanakkor az ilyen nézet káros kihatással is vezethet, például, ahol ez érvényesül, kimondatlanul is olyan vélemény alakulhat ki, hogy a tömegszervezetek pártirányítás nélkül is egészen jól el tudják látni a feladataikat.

Ezekből következik, hogy járásunkban mind

eszmélet-politikai, mind gyakorlati téren erősíteni kell a párt vezető szerepét és segítségadását a tömegszervezetekben.

A pártirányítás további erősítésének szerintünk megvan az objektív és szubjektív feltétele, amit eddig nem használtunk ki eléggé, elsősorban alapszervezeti szinten. Ismeretes, hogy a tömegszervezetekben és a tömegmozgalmakban alapszervezeti szinten több helyen nincs megoldva a vezetés kérdése. Ugyanakkor vannak párttagok, akiknek nincs konkrét pártmunkájuk, de ezeket mégsem bizzák meg ilyen munkával. Vagy ha egészen konkrétan vizsgáljuk a kérdést, például a KISZ-ben, akkor azt látjuk, hogy a harmadécven aluli párttagok túlnyomó többsége nem a KISZ-ben tevékenykedik és többek között ez az oka, hogy a KISZ-alapszervezetek vezetési problémákkal küszködnek.

A gyakorlati életben mindig felmerül, hogy elsősorban miben nyilvánuljon meg a pártszervezetek vezetése és segítsége. Úgy gondoljuk, hogy első helyen kell megemlíteni a tömegszervezetek vezetésének kialakítását, megszilárdítását, ugyanis nagymértékben a vezetés milyenségétől függ az egyes tömegszervezetek és tömegmozgalmak munkájának hatékonysága. Ezért a pártszervezeteknek és pártszervezeteknek itt kell elsősorban személyi, módszertani és politikai segítséget adni. A másik terület, ahol segítséget kell nyújtani, a nevelőmunka. Minden tömegszervezetnek fontos feladata a tagság eszmélet-politikai nevelése.

Nagyon fontos, hogy mindennek előtt tartalmi és módszertani segítséget kapjanak a tömegszervezetek és -mozgalmak vezetői, neveléssel foglalkozó aktivistái, propagandistái. Mivel a tömegszervezeti vezetők nagy része alapszervezeti szinten gyakorlatlan és eléggé nagy a cselekvési, a munkaterv, programok elkészítése is sokszor akadózik. Ezért helyes, ha a pártvezetőségek segítséget adnak már az előkészítés időszakában, a végrehajtás közben és a feladatok végrehajtásának elemzésében. Minden tömegszervezet és -mozgalom a párt

Megyei pártvezetők látogatásai

A makói Úttörő Tsz. a 7500 holdas nagygazdaság tegnap tartotta jubileumi ünnepi közgyűlését, megalakulásának 20. évfordulóján. A jubileumi ünnepségen Bíró Sándor, a Tsz elnöke számolt be az Úttörő Tsz fejlődésének nagy eredményeiről. Megállapította — egyebek között —, hogy a közöcs gazdaságban a nehéz fizikai munkát már a gépek végzik, kímélve a dolgozó embereket.

A szövetkezeti gazdák ju-

bileumi ünnepségén résztvevő és felszólt Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára is. Hangoztatta, hogy a *tsz-mozgalom alapítóinak élvülhetetlenek az érdemei.*

Hétfőn, Siklós János, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára Szentese látogatót. Az általános és középiskolai pedagógusoknak, valamint a párt-propagandistáknak előadást tartott az időszzerű ideológiai, belpolitikai kérdésekről.

KGST-ülés hazánkban

Február 10—17 között Budapest tartja ülését a KGST könnyűipari állandó bizottságának öltözködés-kultúrával foglalkozó állandó munkacsoportja. Az ülést a Gellért Szállóban hétfőn délelőtt Pesti Ernő könnyűipari miniszterhelyettes nyitotta meg. Elmondta: a munkacsoport segíti a tagországokban a ruházati termékek minőségének javítását, választékának bővítését.

A főútvonalak az egész országban járhatók

Sok mellékútvonalon hóakadály

Hétfőn a délelőtti órákban a MÁV főmenetirányító szolgálaton közölték, hogy a hófúvás következtében gyakoriak a váltóállítási nehézségek. Emiatt a helyi vonatok általában 10—15 percet, a távolsági vonatok pedig 20—25 percet késtek. A vasúti forgalomban sehol sincs fennakadás. A váltók takarításán a budapesti, illetve a nagy rendező-pályaudvarokon több mint 1500 munkás dolgozik és remélhetőleg még hétfőn sikerül teljesen kitisztítani a váltókat.

A KPM közúti főosztályán arról adtak hírt, hogy az országban az összes főközlekedési útvonal — néhol egy nyomvonalon elég nehezen — járható. Vas megyében Sárvar és Celldömölk környékén és Sopron megyében Csorna, Mosonmagyaróvár, Győr környékén, Fejér megye déli részén, Pest megyében a budaitérségben, az alsóbrendű utak, tehát az összekötő és bekötő utak nagy része járhatatlan.

A KPM Közüti Igazgatósága szegedi szakaszmérnökségének tegnap délutáni jelentése szerint a vasárnap esett hó és az ezzel érkezett nagy erejű szél újabb gondokat okozott a közlekedésben.

A főközlekedési utakra már a megyében is elhárították a hóakadályokat, de a mellék- és bekötő utak állapota ismét rosszabbodott. Így teljesen járhatatlan a Neszű-

hegy—Szeged közötti út, a Szatymaz határában levő útszakasz, ez azonban fél kilométeres kerülővel kikerülhető. Nehezen járható Szeged—Ruzsa—Öttömös és Kiskunhalas—Szeged között az út. A többi bekötő út óvatos vezetéssel tőrhetően járható. A szakaszmérnökség felhívja a gépjárművezetők figyelmét,

hogy az újabban megfagyott hórétegek miatt az utak sikosak, veszélyesek. Célszerű útnak indulás előtt érdeklődni a szakaszmérnökségen (12-420 telefon), mert a szél miatt az utak állapota óráról órára változhat.

A takarítási, elhárítási munkákat tovább folytatják.

Szabályozták a munkaviszony egyes kérdéseit

A munkaügyi miniszter az érdekeltektől miniszterekkel és a SZOT-tal egyetértésben rendeletet adott ki, amelyben szabályozta a munkaviszony egyes kérdéseit. Ezzel jogilag tisztázta a gyakorlatban felmerült több problémát és eleget tesz néhány méltánylási igényt a keresnek javaslatának. Egyebek között felmerült a kérdés, hogy a vállalatok összevonása, vagy szétvállása esetén mennyiben érvényesek az eredetileg megkötött kollektív szerződések. A rendelet most kimondja: az összevonással vagy szétvállással létrejött új vállalatok a szakaszvezető vállalati szerveivel egyetértésben ha-

tározzák meg, hogy az eddig érvényben volt kollektív szerződéseknek, illetve szerződéseknek mely rendelkezéseit kell alkalmazni az új szerződés megkötéséig.

A rendelet valamennyi intézkedése 1969. január 1-é hatállyal érvényes.

Az elsőbbség jogán

A szombati lapokban olvashattuk, hogy árvenernek Pécsét. „Kitűnő ötlet; árverés Pécsét. Bontási anyag a legtöbbet ígérőnek.” — írta a Magyar Hírlap. A tudósításból kitűnik, hogy eddig a szanalásra ítélt házakat odaadták valamelyik szövetkezetnek, közületnek, esetleg magánosnak, hogy bontsa le, s a munka fejében díjtalanul elviheti a használható anyagot. Bontottak is, elvitték a használható építőanyagot, de a használhatatlant otthagyták, törmelék-kupacok jeleztek munkájuk befejezését.

„Ötletes megoldást találtak a pécsiek. A Pécs —baranyai Beruházási Vállalat nyilvános árveréssel bocsátja a szanalásra ítélt házakat.” Ez valóban hasznos és jó ötlet. De az elsőbbség jogán szót kért a szegedi tanács Beruházási Vállalata: az ötlet ugyanis tölök származik. Ők „találták ki” a nyilvános árverésen történő értékesítés lehetőségét, s Szegeden már tavaly november 14-én volt ilyen eladás. A szegedi Beruházási Vállalat főkönnyvele, Salánki István fardozott ennek az új útnak a kitapasztalására. Ők küldték el Pécsre is a „bonyolítás” silabuszát. A többi stimmel és kövessék a példát — a szegedit! — mindenhol, mert így ésszerűbb a szanalált épületek hasznosítása.

G. I.

SZABÓ LAJOS, az MSZMP szegedi járási bizottságának osztályvezetője